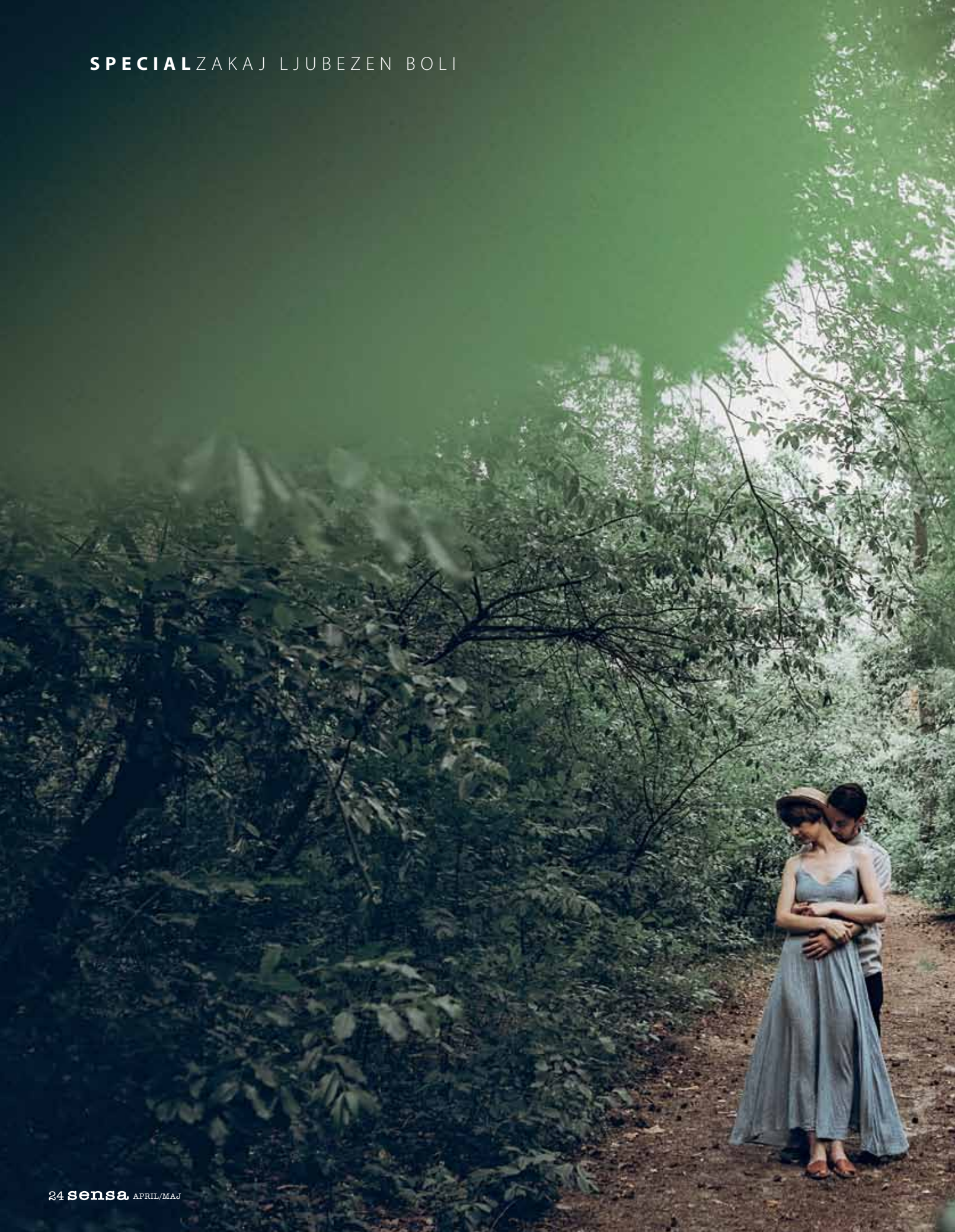

SPECIALZAKAJ LJUBEZEN BOLI

Ljubezen

JE DAROVANJE SEBE

“Življenje vas uči tako jezika moči kot jezika ljubezni, pomembno je, da spoznate abecedo obeh. A žal vas vaša civilizacija uči besed moči in igre premoči, saj navidezno zmagajo tisti, ki so neobčutljivi in ki ne spoznajo, da je prava pot vselej pot milosti.” Tako nagovarja bog Eros dr. Lucijo Luči Mulej Mlakar, avtorico pravkar izdane knjige z naslovom Pogovori z Erosom, v kateri ji razkri-va globoke dragocene skrivnosti človeškega srca.

”

Jezik ljubezni se govori v nebesih in v konkretni zgodbi dveh, ki jo piše ljubezen, in šele takrat, ko ste zaljubljeni in ko resnično ljubite, prepoznate, da je ta sila, ta moč, ki vas združuje, najmočnejša. Dvomi izginejo. Stvari postanejo jasne in umirjene, um pa se priklopi na polje možnosti, ki jih zaznava z odprtim srcem in z notranjim žarenjem,” nam govori Eros. Po tem spoznanju vse naše dileme padejo, kajti spregovori nam Eros sam in nam poda znanja o skrivnostih, ki jih poznajo srca, ki so utripala ljubezen, slišala petje angelov in premagala smrt.

Eros je avtorico nagovoril, da njegove jezike ljubezni, ki so številni, prevede in zapiše, da pretoči ume tisočletij, ki so ljubila, in src, ki so hrepenela. “Seveda je moj zapis le bežen odsev globin in širin, pesmi in spevov, ki so medili ume in lomili srca vseh, ki so to pot prehodili že pred nami. Skromna slika spominov in točk v času, ki so se ujele v trenutek, ki je naklonil stik z večnostjo,” pravi pisateljica. “Zgodbe, ki jih piše Eros, ostajajo večne priče Bitju Ljubezni, ki ga ustvarita vsakokratni ljubezenski par. In to Bitje Ljubezni, ki je sila, ki dve duši povezuje, še predobro ve, koliko dvomov ljubezen ustvari, a še predobro ve, da tiste ključne izbriše za vedno,” je zapisala.

CIVILIZACIJA SE PRIPRAVLJA, DA SPREJME DAR LJUBEZNI

Ljubezen je bojevanje in oboževanje obenem, je notranji boj ega, ki se raztopi v objemu ljubljene osebe, je ena najtežjih in najlepših preizkušenj, ki jo prej ali slej zmoremo prav vsi.

Eros pravi, da smo pripravljeni na čudež transformacije, ki je možen le prek moško-ženskega principa simfonij barv, okusov, dotikov, stikov, izmenjav, zrenj, uvidov, poželenj, raztapljanj, poglobljanj, preseganj žarenj.

Ljubezen je boj, vse dokler nismo pripravljeni na daritve. Ko smo se pripravljeni darovati ljubljeni osebi brez ega, pričakovanj, želja in interesov, se zgodi čudež: zaplešejo bogovi, da bi nam povedali, da je vse, kar smo tako dolgo iskali, skozi mnogo življenj prek številnih iluzij, ki so nas primorale v trpljenje, zares le v nas. Je v naši zmožnosti izpustiti. V našem razumevanju darovanja sebe.

Kajti ljubezen je cilj sama sebi.

Eros išče in najde pogumne. Ti zlomijo okove pričakovanj, družbenih norm in obrazcev. Išče tiste, ki so namesto jezika moči pripravljeni govoriti jezik ljubezni. Tiste, ki dovolijo, da jih napolni duh, ki presega vse materialno. Vemo, duh je primarno gibalo, materialno mu le

sledi. Ljubezen išče vse, ki si upajo častiti življenje! Zato se razodene vsem, ki jih ni strah neznanega.”

ZAKAJ LJUBEZEN BOLI? (DIALOG Z EROSOM)

Zakaj ljubezen boli, je vprašanje, ki si ga postavljajo vsi tisti, ki berejo nevidne svetove občutkov in lepot harmonije, ki jih je v življenju kljub vsemu veliko. Zakaj boli, lahko začutimo in prepoznamo, a jezika ljubezni ne bomo razumeli nikoli. Saj je cilj ljubezni ona sama. Cilj je, da nas obrusi in ustvari kot bolj čuteče, stoične in pogumne. Eros nas nagovarja, da se ji predamo, ji zaupamo, se ji prepustimo. Naj nas razstavi, prežari, zgradi, presvetli! Naj izniči vse, kar nas ni vredno! Naj na novo postavi vse, kar je Luč!

Luči: *Se bojimo ljubiti, ker si ljudi lastimo?*

življenja. In ta smer je vera v dobro.

Luči: *Mar ni vsaka pot prava? Vsi, ki so ljubili zama, so bili poveljani s spoznanjem. In nikakršno hrepenenje ni pozabljeno in ti, bog Eros, nikdar ne pozabiš ljubezni srca, četudi mu ljubezen ni vračana. Ti veš, da je za veliko ljubezen vredno tvegati.*

Eros: *Zelo malo jih tvega, več jih popusti strahovom in željam, ki so mesene in tuzemske. Veliko vas je, ki ste zaznali smer Ljubezni, ki je vselej ena sama. Ljubezen je cilj za sebe in v svojem iskanju nikogar ne pozabi. Obišče vse, v vseh njihovih časih, ko se veselijo v blišču in slavi, ko so sami in obnemogli. Ne pozabi vseh pozabljenih od sveta, v odročnih krajih na obrobju, kjer jih bodri le sočutje in pristna človeška toplina. Ljubezen je vselej cilj in, res je, vselej zmaga.*

Ko smo se pripravljani darovati ljubljene osebi brez ega, pričakovanj, želja in interesov, se zgodi čudež: zaplešejo bogovi. da bi nam povedali, da je vse, kar smo tako dolgo iskali, skozi mnogo življenj prek številnih iluzij, ki so nas primorale v trpljenje, zares le v nas.

Eros: *Nihče ni nikogaršnja last in vsak odnos čaka vrsta preizkušenj, ki določijo moč povezav dveh, ki sta utripali kot eno. In ta ples soočanj, izživov na najglobljih in najtemnejših odtenkih osebnosti so jeziki, ki jih ljubezen govori. In njen cilj je en sam. Da vas utrdi in okrepi. Da vas navdahne in dvigne dlje, kot bi si lahko mislili. Njen cilj je vselej tih in nem, nikoli ga ne oglašuje, saj govori v tišini stiska dveh rok, objema dveh sotrpinov zmage dobrega nad slabim. Ljubezen govori in njen jezik lahko slišite takrat, ko utihnejo vaši strahovi in nebrzdana hrepenenja. Govori s tihim glasom in se ne meni za to, kdo jo sliši. Ve, da jo slišijo vsi, ki so zaznali smer, ki je vredna*

TUKAJ STE, DA SPET NAJDETE VERO V LJUBEZEN

V knjigi Pogovori z Erosom je avtorica opisala zgodbe, ki so ji jih zaupale duše. To so zgodbe izgubljene ljubezni in seksualnosti – lastnega libida, avtoerotičnosti, ki se ni niti prikazala na obzoru, kaj šele dotaknila biti vseh, ki so izgubili vero v ljubezen. To so zgodbe poleta in vzvišenega razsvetljenja, ki dve duši poveže v orgazmično enost, kjer ni ne začetka ne konca. Kjer vse samo JE. In človek spozna, da smo na začetku čudeža. To so zgodbe, ki nas opominjajo, da smo tukaj

zato, da bi spet našli vero v izgubljeno ljubezen, da bi lahko naposled zares razumeli velike resnice, ki nas jih uči Eros.

ZGODBA IZ KNJIGE POGOVORI Z EROSOM

REŠITELJ

(Življenje za življenje)

Urban ji nikakor ni ustrezal, zdel se ji je star in utrujen, žarel je tipičen siv izraz vseh tistih, ki se ukvarjajo s programiranjem in podporo uporabnikom. Bil je tudi ribič, in to prav zares uspešen, saj je redno obiskoval ribiška potovanja po svetu. Rad je pripovedoval o morju in neskončnih obzorjih ter seveda o ribah. Od nekdaj je privlačil zelo lepe, zanimive in drugačne ženske, morda prav zato, ker je lovil ribe – v pravem in prenesenem pomenu. Lovec tako, lovec drugače. Njegov plen so bile lepe ženske, ki so imele lepo dušo. A takih ni veliko, zato je kaj hitro opazil Majdo, drobno, postavno in z lepim nasmehom. Nase je takoj opozorila s humorjem, s katerim se je kar takoj kot tajnica oddelka usedla za delovno mizo, ki je bila od takrat njen delovni prostor.

Kot da se Urban zanjo ni zmenil, kajti ribič počaka. Kot mojster računalničar je žel veliko občudovanje tako lastnikov kot direktorja, bil je nepogrešljiv. Na Majdo je čez dan

pozabil. V podjetju si je zagotovil visoko mesto in status, dobival je dobro plačo in je bil mali šef med večjimi. Majda se zanj ni zmenila, saj je bila polna energije in poleta za lastne osebne projekte, poleg tega pa ni bila ženska, ki bi sanjerala tja v en dan.

O Majdi je treba zapisati še nekaj: bila je iz kmečkega okolja, navajena dela in jasnih relacij, kdo naj kaj počne in zakaj. Zato se ji je Urban zdel prismuknjen, ko se je začel motati okoli nje. V podjetju je bila že drugo leto, Urban pa se ji je intenzivneje posvečal od decembrske zabave. Ima res lepo oblikovano zadnjico in vitek pas, si je mislil zvečer, ko je pripravljaval vabe za naslednje srečanje z rečnimi lepoticami. Dogodile pa so se težave z računalniško opremo. Urban se je temu z veseljem posvetil. Ko je reševal težave, je bil deležen Majdinih hvaležnih pogledov, saj brez njega dela ne bi mogla opraviti. Srečevala sta se tudi na malici in kmalu je nanoslo, da ji je Urban izrekel kakšno pohvalo – za njeno pričesko, dobro potico ... in tako v njej zbudil željo. Majda je bila zdravega uma in duha, zato njena želja ni bilo nekaj zakritega, čakajočega, zaprtega v temno sobo, opolzkega, nejasnega, dvomljivega in poltenega. Majda je namreč v Urbanu ugledala prijatelja, človeka, ki bi ga lahko vzljubila, zato mu je na široko in zdravo odprla srce; začel se je ples ribiča in ribe.

Začela sta si dopisovati in si pošiljati nedolžna darilca.

Ljubezen nas obrusi in ustvari kot bolj čuteče, stoične in pogumne. Predajmo se ji, ji zaupajmo in se ji prepustimo. Naj nas razstavi, prežari, zgradi, presvetli! Naj izniči vse, kar nas ni vredno! Naj na novo postavi vse, kar je Luč!

Ljubezen je vselej cilj in, res je, vselej zmaga.

Nekoč mu je Majda podarila nogavice, da ga ne bo zeblo v noge, "medtem ko strašiš po hiši in skladiščih". Vse je peljalo v smer njunega združenja. Urbanu pa riba, ki prehitro popusti, ni dišala, saj je na leto porabil veliko denarja za ribolov na tujem in Majda je bila preveč srčna in zdrava, "premalo samice in preveč prijateljice". Ne gre za to, da ga ne bi privlačila, a vselej je imela prav. Urban ji nekako ni pariral v njeni zrelosti. Odbijalo ga je zlasti njeno zdravo in umirjeno čustvovanje, ki jo je odlikovalo pri delu in življenju. Užival je v tem, da so se ženske metale za njim kot ribe na suhem. Sam ni vedel, da je čustveno precej otopel, morda moten, rad je imel le tiste, ki so ga občudovale in vzdihovale po njegovi pozornosti, družbi ali pogledu. In tako se je njuno prijateljstvo začelo spreminjati. Majda je bila dokaj žalostna, ko je ugotovila, kako prazen in sebičen je Urban v resnici, kljub neformalno pomembnemu položaju, ki ga je užival. Zazdel se ji je tako sam, tako siv, tako temen, tako zagrenjen, tako nesposoben resničnega čutenja, iskrenega pogleda. Le igra mu je bila domača, le igranje z ribo, kot se igra mačka z mišjo! Šele zdaj je morda razumela, zakaj ni imel dobrega odnosa z družino. Majda mu je napisala pismo, saj drugače ne bi mogla potolažiti svoje duše. Počutila se je poraženo, izdano, poleg tega je pred leti prebolela težko bolezen, česar pa Urbanu še ni zaupala. Zato se je izpovedala v pismu.

Knjigo lahko naročite na:
lucija.mulej@budnjani.si.

*Ljubezen išče vse, ki si upajo častiti življenje!
Zato se razodene vsem, ki jih ni strah neznanega.*

Ko je prišlo do ponovnega soočenja, jo je zmrzilo, kajti ignoriral jo je, z njo je spregovoril le nekaj osnovnih besed. Kako je to mogoče? Kako je mogoče, da se je le hranil z njeno energijo, jo izigraval, jo nagovarjal, ji obljubljal, se malo poigraval, jedel njeno pecivo, jo hvalil in ljubimkal z njo v sanjah, na lepem pa odrezal kot mrtvo tkivo? Kako je mogoče, da je pri 54 letih, poročena in odtujena od moža, šla na led sodelavcu, ki je bil povrh vsega nadut in večino časa neobrit? Kako je mogoče, da je spet bolj verjela drugim kot sebi, da je spet sledila usmiljenju in je bila plemenita tedaj, ko bi morala biti hladna in nedostopna? Kako je mogoče, da se je spet postavila v vlogo ženske, ki hrepeni in nikoli ne izpolni duše? Morda zato, ker je bil oče pijanec in je vselej živela v pomanjkanju vsega, morda zato izbira moške, ki se umaknejo v posel, lenobo, alkohol ali pod druga krila in ji s tem povedo, da je ona pač zadnja v vrsti.

Nikoli ne bo razumela, kako hladna so srca določenih ljudi, kako malo jim je mar za to, da sonce sveti in da se življenje gradi na življenju, na lepem in opojnem. Urban

je bil igralec, človek, ki je samega sebe jemal preveč resno. Človek, ki je imel rad vse tisto, kar se mu je uklanjalo, hrepenel pa je po vsem tem, kar žari. Ni znal, ni bil sposoben ljubiti lepote, življenja in nebrzdane svetlobe zvezd.

In Majda je odšla. V čustvih in umu. Ko je sedela v čakalnici na onkologiji, je razmišljala o Urbanu. Kako je mogoče, da se je tako ponorčeval iz njene bolečine? Tega morda nikoli ne bo razumela.

Koliko ljubezni je začetih brez konca? Koliko ljudi se na pol poti ustavi in si reče: ne morem ljubiti, preveč je tvegano, preveč boli. Koliko ljudi se umakne v tišino in razmišlja, kako bi bilo, če bi bilo. Koliko ljudi izbere varnost in dovolj, da veter v jadrih zamre? Koliko ljudi izbere kariero in denar ter lep avto namesto njenih žarečih oči? Koliko žensk preračuna, da ta vibravi mladenič ne bo priskrbel dovolj lepih torbic in visokih petk?

Koliko ljudi zamenja udobje za strast, varnost za avanturo in smrt duše za 'dobro ime'?

Vse preveč je takšnih.

Le redki tvegajo. s